

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

**Ribadeneyra, Pedro de
Coloniæ Agrippinæ, 1602**

De vita ab eo Manresæ instituta. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

& noui habitus letitia gestientem homo quidam curriculo consecutus, percontari coepit, dedissetne dono vestes suas egeno cuidam, quem hoc ipsum affirmantem, Praetor in vincula coniecerat, furto ab eo sublatas arbitratus? His auditis, Ignatius vultum, vocemq; mutauit, & lachrymas etiam profudit, illud apud se etiam atque etiam cogitans, ne potuisse quidem se sine damno alterius & iniuria benefacere. Ex quo periculo, vt immerentem hominem eriperet, vestes se dedisse confessus est: neque tamen quisnam, vnde, cuias esset, interrogatus, aliud respondit: cum haec ad miseri hominis liberationem nihil pertinerent.

DE VITA AB EO
Manrese instituta.

CAPVT V.

MAnresam vbi peruenit, in Xenodochio mendicorum hominum pedem primo fixit, ibi sese ad strenuè secum, & cum diabolo decertandum comparauit: nihilque prius habuit, quam vt genus suum, praeteritaq; vitæ rationem occultaret, & omnib. igno-
tus de-

tus delitesceret, Vestitus is erat, quem
 supra diximus: sed quòd in capillo cu-
 rando, comendoq; & reliquo corporis
 exornando curiosior in seculo fuerat
 vt nimium cultum diligenti neglecto
 compensaret, cæsariem, quam pro illi-
 us seculi more elegantem habebat, so-
 lutam, & impexam reliquit: caput die
 noctuque semper nudum habuit: un-
 gues, & barbam ex crescere per incuriam
 fuit: tertie præterea diebus singu-
 lis acriter verberabat, septem horas in
 oratione, fixis humi genibus pone-
 bat: idque magno studio & ardenti
 Missæ sacrificio, Vesperarumq; & Co-
 pletonij precationibus intererat, et
 eaque re magnam capiebat animo vo-
 luptatem. Cogebat quotidie stipem, a
 qua & pane vitam tolerabat, carnibus
 vinoque semper abstinens, omnibus
 diebus, præterquam Dominico, ieiunans,
 humi cubans, noctis maximam
 partem vigilans, singulis diebus Domi-
 nicis peccata sua confessione eluens
 & sacræ Synaxis præsidio sese confir-
 mans: tam impensè corpus suum in ser-
 uitudinem rediges, vt quicquid oblecta-
 tionem vllam corpori posset adferre,
 studiosè refugeret. Quocirca cum esset
 maximis viribus, & corporis firmitate
 præstans,

præstās, breui vigor omnis eius emar-
 cuit, & hac vitæ acerbitate nō medio-
 critè debilitatus est. His rebus fiebat,
 vt hominum animos in se cōuerteret,
 & alliceret, qui plurimi cum ad eum
 venirent, in illiusq; se familiaritatem
 insinuare cuperent, nō multo etiam ma-
 gis eius sermonibus inflammabantur.
 Nam etsi rerum adhuc erat spiritaliū
 rudis, & parum in virtutum exercita-
 tione versatus: ijs tamen erat faci-
 bus diuini amoris incensus, vt facilè,
 quod intus continebat, se foras effer-
 ret. Itaq; eius ardens de diuinis rebus
 sermo, ac vehemens ad virtutum co-
 hortatio, cum sanctæ vitæ exēplo cō-
 iuncta animos hominum & Deo conciliare,
 & sibi ipsi beneuolentia deuincire,
 atque etiam admiratione suspendere,
 spiritu sancto iuuante, facilè poterat.
 Cū eò præsertim accederet per-
 uulgata iam eius nobilitatis opinio,
 quæ rumoribus aucta, supra veritatem
 etiam (vt mos est) multorum sermone
 celebrabatur. Permanerat enim
 rumore nuntio, quod in Serrato Monte
 remotis arbitris, Ignatius fecerat, &
 quāuis ipse lucernam sub modio ab-
 scōderet, Dominus tamen eā super eā
 delabrum ponebat, vt luceret omnib.

Matth. 5.

SCR V.